

[Camre]

Ved det foreliggende lovforslag fastsættes udskrivningsprocenten igen for 1979 til 90, men personfradragene og skalatrinene forhøjes ikke så meget som tidligere vedtaget, og som finanslovforslaget for 1979 bygger på. Der sker en ændring i reguleringsprincippet for personfradragene og skalatrinene i statsindkomstkatten. Hidtil er de blevet justeret op efter timelønsindeksen for industriarbejdere, men nu foreslås justeringen foretaget efter reguleringspristallet. Det betyder nogle noget mindre forhøjelser af personfradrag og skalatrin end efter den tidligere metode og altså en højere skat, end hvis den gamle metode var blevet bibeholdt, men der er stadig tale om forhøjelser i fradragene. Personfradraget for enlige stiger således fra 13.300 kr. i indeværende år til 14.500 kr. i 1979 og for enlige pensionister fra 24.700 kr. til 26.900 kr. 1. og 2. skalatrin forhøjes også.

Den særlige forhøjelse af personfradragene med 500 kr. pr. år i 1977 og 1978 vil også finde sted i 1979 og er indeholdt i de tal, som jeg lige har nævnt.

Ændringerne betyder en stigning i statskattens provenu på ca. 830 mill. kr. og i kommuneskattens provenu på ca. 410 mill. kr. i 1979 sammenlignet med finanslovforslaget, men det betyder ikke nødvendigvis en stigning i alle kommuner; det afhænger af den enkelte kommunes beslutninger. Det betyder for den enkelte skatteyder – hvad der er enklere og lettere at overskue – nogle meget begrænsede skattestigninger, som må forventes at svare til den forholdsvis stigning i indkomsterne. Det betyder med andre ord, at skattens andel af indkomsten kan forventes at blive den samme som i 1978, altså et uændret skattetryk.

For mennesker med en skattepligtig indkomst i 1978 på 20.000 kr. bliver der tale om en stigning på 86 kr. i hele året under forudsætning af, at indkomsten i 1979 er 9 pct. højere end i 1978, for skatteydere med en skattepligtig indkomst på 80.000 kr. en stigning på 979 kr. i hele året, men for skatteydere med en skattepligtig indkomst på 200.000 kr. en stigning på 4.781 kr.

Socialdemokratiet anser gennemførelsen af denne forholdsmæssige stramning af finanspolitikken for at være en bydende nødvendighed, for at vi kan nå de andre mål, som er umulige at nå uden en ansvarlig økonomisk politik. På denne baggrund kan jeg give

socialdemokratiets tilslutning til det foreliggende lovforslag.

Glistrup (FP):

På Danmarks lyse forårsdag den 4. december 1973 hejste 485.239 danske skiltet med »fuldt stop« for yderligere indkomstskatteforhøjelser. Når man i det foreliggende lovforslag går ind for fra den nydannede regerings side, at indkomstkatten skal stige med milliardbeløb, byder man altså denne folkevilje trods. Det vil ej ske med fremskridtspartiets støtte. Men med det mørke vintervalg, vi havde i 1977, kan vi risikere, at der her i folketinget alligevel er flertal for det, og så vil selvfølgelig den sunde vælgerreaktion, hvis demokratiet skal fungere, være, at man næste gang siger nej til sådanne overgreb. Men desværre, det flertal, der kan få denne sag ført igennem, dannes af hr. Lindingers erhvervsparti og hr. Steenholdts grønlandske mandat. Erhvervspartiet har ingen vælgere og kan derfor ikke straffes af vælgerne ved tab næste gang, og hr. Steenholdts vælgere føler sig åbenbart ikke samfundssolidariske med den hårdt skattekrævede danske befolkning. Lovforslaget er jo så nedrigt udformet, at det ikke gælder for Grønland, og derfor kan man altså få det igennem. Ja, det gælder heller ikke for Færøerne, og 100 pct. af de færøske medlemmer er også regeringens nødvendige støtter, for at den kan få det skræbde flertal, med hvilket den mener at kunne redde denne milliardforøgelse af indkomstkatten igennem, uanset at man selvfølgelig udmærket ved, at en forhøjelse af indkomstkatten som den, der her er tale om, vil øge de uretfærdigheder og urimeligheder, som hviler på den danske befolkning, uanset at man ved, at den vil virke til at forøge arbejdsløsheden, hvad skatteforhøjelser altid gør. Når der arbejdes mindre her i Danmark, bliver der produceret mindre, så har vi mindre at levere i bytte til udlandet, og det forøger vores valutaunderskud. Vi ved jo alle sammen, at sådan kommer det til at virke. Men det er ikke noget nyt, det her. Det er ikke det første forslag, vi har fra den nye skatteminister. Det første forslag gik også ud på, at skattetrykket og dermed arbejdsløsheden og valutabalancen skulle skades med milliardbeløb. Nu kommer altså forslag nr. 2, som er af samme type, og vi ved, at der ude i